

ἡ διευθυντὴς μάτην ἐπὶ μακρὸν ἀναμείνας τὴν προσφορὰν τοῦ τεχνίτου, ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλους ὁ ἴδιος ν' ἀποταθῇ πρὸς αὐτόν. Ἀλλ' ὁ Νέσλερ, μὴ λησμονήσας τὴν παλαιὰν ἀποποίησιν, ἀπέκρινε εὐφύως, ὅτι δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ παρέχῃ εἰς ὅλα τὰ γερμανικὰ θεάτρα τὸ δικαίωμα τῆς παράστασως τῶν ἔργων αὐτοῦ.

Ἐν ἰταλικῷ τινι θεάτρῳ συνέβη τὸ ἐξῆς δυσάρεστον ἀπροσδόκητον, χαρακτηρίζον μέχρι τινὸς τὰς σημερινὰς πανταχοῦ ἐπικρατούσας ἰδέας τῆς ἐπιφυλακτικότητος συντηρητικότητος. Τὸ γεγονός διεδραματίσθη ἐν αὐτῇ τῇ Ρώμῃ ἐπὶ τῆς διασημοτέρας σκηνῆς. Περίφημος τις ἠθοποιὸς ἐκ Τεργέστης ἐφοξενεῖτο κατὰ τὴν παράστασιν ἐκείνην καὶ εἶχεν ἀναλάβει τὸ πρόσωπον τῆς πρωταγωνιστρίας. Εὐθὺς κατὰ τὴν πρώτην ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐμφάνισίν τῆς ἐχειροκροτήθη παταγωδῶς, προσήρχετο δὲ νὰ λάβῃ μετὰ τῶν συνῆθων χαρισμάτων ὑποκλίσεων μέγαν στέφανον, προσερχόμενον πιδανῶς ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ θεάτρου, ὅτε, δρομαῖοι ἐφώρμησαν ἀπὸ τῶν παρασκηνίων ἀγριώτατοι ἀστυνομικοὶ κλητῆρες καὶ ἤρπασαν ἀπὸ τῶν ἄβρων τῆς ἠθοποιού χειρῶν τὸν κάλλιστον ἐκείνου στέφανον. Οἱ θεαταὶ

ἐξεμάνησαν διαμαρτυρόμενοι δι' ὀρυγμῶν, ποδοκροτημάτων καὶ συριγμῶν, κατέπεσε δ' ὠρὰ καὶ ἀναίσθητος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἡ δυστυχὴς ὑποκρίτρια. — Ἀλλὰ διατί ὅλα ταῦτα; Διότι ἡ ἠθοποιὸς ἦν Τεργεσταία Ἰταλίς, καὶ ἡ Τεργέστη ὑπὸ τὴν Αὐστρίαν εἶνε ἀφορμὴ πολλῆς ἔχθρας ἀπὸ μέρους τῶν παλαιῶν καὶ φυσικῶν αὐτῆς κητηρῶν Ἰταλῶν κατὰ τῶν Αὐστριακῶν, καὶ ὁ προσερχόμενος στέφανος ἦν περιδεδωμένος διὰ μαύρων ταινιῶν καὶ ἐπομένως ἐξεδηλῶς διὰ μυριοστὴν φορὰν αἰσθήματα, τὰ ὅποια θὰ δυσχερῶσιν τὸν ἐν τῷ βασιλικῷ θεωρεῖῳ παριστάμενον πρεσβευτὴν τῆς Αὐστρίας.

Τὴν παρακμὴν τῆς παρισινῆς ζωηρότητος δεῖκνυει μετὰ πολλῶν ἄλλων ἀπροσδόκητων συμπτωμάτων καὶ ἡ διαρκὴς κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἀνάπαυλα τῶν πλείστων θεάτρων, χωρὶς ἐπαισθητῶς ν' αὐξήσῃ ἡ προσέλευσις εἰς ἄλλα, ἅτινα δημοσίᾳ χορηγία ἀντέχουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν ἀδιαφορίαν τοῦ τῶος φιλοδεάμονος ἐκείνου κοινοῦ. Μόνον τὸ „Μέγα θεάτρον τῶν Μελοδραμάτων, καὶ τὸ „Γαλλικὸν θεάτρον“ μετὰ πέντε ἢ ἐξ ἄλλων ἐνθυμίζουσι πως τὴν παλαιὰν θεατρικὴν κίνησιν τῆς γαλλικῆς πρωτευούσης.

848

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Ὁ βίος τῶν γνωστότερων καὶ ἐπισημοτέρων ἑκατομμυριούχων τῶν ἡμερῶν μας ἔχει ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ κοινὸν χαρακτηριστικὸν γνώρισμα, ὅτι κατ' αὐτὸν προηγήθη πολλὴ ἐργασία καὶ κατεβλήθησαν ἀληθῶς ὑπεράνθρωποι κόποι διὰ νὰ συναθροισθῶσι τόσα πλούτη, τὰ ὅποια ἐπηύξησεν ἄργετον ἡ φειδῶ καὶ ἡ οἰκονομία.

Ὁ ἐν ἔτει 1869 ἀποθανὼν πλούσιος ἀγγλοαμερικανὸς Γεώργιος Peabody, ἐπίσημος καταστάς διὰ τὰ φιλανθρωπικὰ του αἰσθήματα καὶ τὴν γενναιοδωρίαν του πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς τῆς Ἀμερικῆς εἶχεν εἰπεῖ ποτε ἐν τινι προσλαλῇ του πρὸς τοὺς παῖδας ἐνὸς ὑπ' αὐτοῦ συντηρουμένου σχολείου. „Ὁ καθείς ἀπὸ σῶς δύναται νὰ γίνῃ ὅσον εἰμὶ ἐγὼ πλούσιος!“ Ἡ ἐξήγησις τῶν λόγων τούτων δὲν δύναται νὰ γίνῃ κατὰ λέξιν διὰ τὸν ἀπλὸν λόγον, ὅτι ἐφ' ὅλης τῆς γῆς δὲν ὑπάρχει τόσον χρήμα, ὥστε ἕκαστος ἄνθρωπος νὰ δύναται νὰ ᾔνῃ πλούσιος, φυσικῶς δὲ πρέπει οἱ πλεῖστοι τῶν θνητῶν νὰ ᾔνῃ πτωχοί, διὰ νὰ γένωσιν οἱ εὐτυχέστεροι αὐτῶν πλούσιοι. Ἐὰν πάντα τὰ ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας ὑπάρχοντα χρήματα διενέμωτο ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἕκαστον ἄτομον δὲν θὰ ἐλάμβανε πλεόν τῶν 3000 φράγκων, ὥστε διὰ νὰ ὑπάρχωσιν ὅλγοι τινές, ἔχοντες ἑκατομμυρίων περιουσίαν, προϋποτίθεται ὅτι πολλὰ χιλιάδες ἀτόμων ἀναγκάζονται νὰ μὴ ἔχωσιν οὐδ' ὀβολόν.

Τοὺς ὑπάρχοντας ἑκατομμυριούχους ὑπελόγησαν εἰς 700 περίπου τὸν ἀριθμὸν, ἐξ ὧν 200 μὲν ζῶσιν ἐν Ἀγγλίᾳ, 100 ἐν Ἀμερικῇ, 100 ἐν Γερμανίᾳ, 80 ἐν Γαλλίᾳ, 50 ἐν Ρωσίᾳ, 50 ἐν Ἰνδιῇ καὶ 125 ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς ὑψηλοῦ χώραις.

Ζώντων τῶν Κροίσων τούτων εἶνε πολὺ δύσκολον νὰ μάθῃ τις τὸ ἀληθὲς μέγεθος τοῦ πλούτου των, διότι οἱ περὶ αὐτοὺς μεγαλοποιοῦσιν αὐτὸν συνήθως, αὐτοὶ δὲ οἱ ἴδιοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲν δύναται νὰ τὸν δρίσωσιν ἀκριβῶς ἕνεκα τῶν διαφορῶν κυμάνσεων καὶ ταραχῶν ἐν ταῖς χρηματιστηρίοις καὶ ταῖς ἀγοραῖς.

Αἱ πλείστοι τῶν περιουσιῶν τούτων ἐσχηματίσθησαν μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἀτμοῦ ἐν τῇ βιομηχανίᾳ καὶ τῇ συγκοινωνίᾳ, ὀλίγοι ἀπεκτινέθησαν διὰ χρηματιστικῶν ἐπιχειρήσεων, ἔτι ὀλιγώτεροι διὰ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς καταθέσεως κεφαλαίων πρὸς ἀγορὰν γαιῶν.

Οἱ πλείστοι τῶν μεγαλειτέρων ἑκατομμυριούχων ἐγένοντο τοιοῦτοι κατὰ τὰ τελευταῖα 40 ἔτη ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ διὰ τῶν σιδηροδρόμων καὶ τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων. Ὁ Jay Gould (1300 ἑκατομμ. φράγκων) διὰ τῆς στρώσεως σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, ὁ Βανδερμπιλτ (ἀποθ. τῷ 1885 μὲν περιουσίαν ἐνὸς δις ἑκατομμ. καὶ 200 ἑκατομμυρίων φράγκων) ἐγένετο πλούσιος διὰ τῶν ἀτμοπλοίων, ὁ Ἱρλανδὸς Mackey (1200 ἑκατομμ. φράγκ.) διὰ τῆς εὐρέσεως χρυσορυχείων ἐν Καλιφορνίᾳ. Οἱ Ρότσιλδ διὰ χρηματιστικῶν ἐπιχειρήσεων, ὁ „ἀργυρὸς βασιλεὺς“ τῆς Νεβάδας Jones (μὲ 500 ἑκατομμ. φράγκ. περιουσίαν) διὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλουσίαν ἀργυρορυχείων, ὁ δούξ τοῦ Οὐεστμίνστερ (400 ἑκατομμ. φράγκ.) διὰ τῆς πωλήσεως γαιῶν καὶ οἰκοπέδων ἐν Λονδίνῳ, ὁ Οὐίλλιαμ Stewart (220 ἑκατομμύρ. φράγκ.) διὰ τοῦ ἐμπορίου τῶν ἐριούχων, ὁ James Gordon Bennet (μὲ περιουσίαν 160 ἑκατομμυρίων φράγκ.) διὰ μιᾶς ἐφημερίδος — ὡς φαίνεται ἡ βιβλιοπωλία ἐν Ἀμερικῇ ἀκμάζει καὶ ἀνδεῖ, ἀφ' οὗ καὶ ὁ πρὸ τινων μηνῶν ἀποθανὼν βιβλιοπώλης Lippincott ἐγκατέλειπε περιουσίαν 40 ἑκατομμ. φράγκων. Ὁ δούξ τοῦ Sutherland καὶ

ὁ τοῦ Northumberland ἀπέκτησαν τὴν ὑπέρογκον περιουσίαν των ἄνω τῶν 150 ἑκατομμυρίων φράγκ. διὰ τῶν βελτιώσεων καὶ τῶν μεταρρυθμίσεων, ἃς ἐπέφερον εἰς τὰ ἀπέραντα αὐτῶν κτήματα.

Ἐν καὶ μόνον ποτήριον οἴνου λέγεται ὅτι ὑπῆρξεν ἱκανὸν νὰ μεταβάλλῃ ἄρδην τὴν ἱστορίαν τῆς Γαλλίας ἐπὶ ἐν τέταρτον αἰῶνος. Ὁ Λουδοβίκος Φίλιππος, βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, εἶχεν ἕνα υἱόν, τὸν δούκα τῆς Αὐρηλίας, ὅστις ἐμελλε νὰ διαδεχθῇ αὐτὸν εἰς τὸν θρόνον τὸν γαλλικόν. Ὁ δούξ οὗτος ἔπινε πάντοτε ὠρισμένον ἀριθμὸν ποτηρίων οἴνου, ἥρκει δὲ μόνον ἐν καὶ μόνον περιπλέον τοῦ συνήθους νὰ πῇ, διὰ νὰ ζαλισθῇ καὶ νὰ γίνῃ ὅλως ἐκτός ἑαυτοῦ ἐκ τῆς μέθης. Τὴν ἡμέραν τῆς ἐκ Παρισίων ἀποδημίας του, ὥπως ἐπισκεφθῇ σύνταγμα τὶ ἐπαρχιακόν, ἐπρογευμάτισε μετὰ τῶν φίλων του, ἐλησμόνησεν ὅμως ν' ἀριθμήσῃ τὰ ποτήρια καὶ οὕτως ἔπινε περισσότερα τοῦ συνήθους. Ὅτε ἠδέλησε νὰ ἐπιβῇ τῆς ἀμάξης, οἱ ἵπποι διὰ τῶν ἀτάκτων κινήσεων του ἐξεφοβίσθησαν καὶ ἤρχισαν ἀφηνιάσαντες νὰ καλπάζωσι πάσῃ δυνάμει. Ἐν πάσῃ ἄλλῃ καταστάσει καὶ νηφάλιος διατελὼν ὁ δούξ εὐκόλως θὰ κατόρθου νὰ ἐκπηδήσῃ τῆς ἀμάξης, ἦδη ὅμως ἔχασε τὴν ἰσορροπίαν, κατέπεσεν ἐπὶ τοῦ λιδοστρώτου καὶ βαρύνως πληγῶν εἰς ἀπέθανε μετ' ὀλίγον. Ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ ἐν ποτήριον οἴνου ἐκρήμισε τὴν μερίδα τῶν Αὐρηλιανῶν καὶ ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ χάσῃσι τὴν ἐκ 400 ἑκατομμ. φράγκων περιουσίαν των καὶ ἅπαντες νὰ ἐξορισθῶσι.

Ὁ Τσάρος καὶ ὁ ῥάπτῃς του, τοιοῦτον ἰδιωτὸς τις νὰ δώσῃ τίτλον εἰς τι μικρὸν ἐπεισόδιον, τὸ ὅποιον ἀπὸ τινος χρόνου διηγούνται ἐν Πιερπουβίλ καὶ τὸ ὅποιον ἔχει τὸ προτέρημα νὰ ᾔνῃ ἀληθές. Ἡ ὑπόθεσις ἔχει ὡς ἐξῆς: Ὁ Τσάρος παρήγγειλε πρὸ τινος ζεύγους νέων στρατιωτικῶν περισκελίδων παρὰ τινι μεγάλῳ ῥάπτῃ τῆς αὐλῆς, ὁρμωμένῳ ἐξ Ἰταλίας καὶ οὕτως τὸ κατάστημα εἶνε ἐν ἐκ τῶν μεγαλειτέρων τῆς πόλεως. Ὡς γνωστὸν ὁ Τσάρος εἶνε πολὺ οἰκονόμος καὶ ἔχει τὴν συνήθειαν νὰ ἐξελέγχῃ μετὰ προσοχῆς ὅλα τὰ ἰδιαιτέρὰ του ἐξόδα. Ἐζήτησε λοιπὸν παρὰ τοῦ ῥάπτου του τὸν λογαριασμὸν διὰ τὰς περισκελίδας καὶ βλέπει πραγματικῶς ἐν τερατῶδες ποσὸν σημειωμένον ἀπέναντι αὐτῶν. Ἀμέσως προσκαλεῖ τὸν ὑπασπιστὴν του καὶ ἐρωτᾷ αὐτὸν πόσα πληρώνει εἰς τὸν ἴδιον ῥάπτῃν διὰ τὰς αὐτὰς περισκελίδας. Ἡ τιμὴ εἶνε πολὺ μικρότερα. Ὁ Τσάρος καταλαμβάνεται ὑπὸ μεγάλης ὀργῆς, ἀποστέλλει τὴν ὑπασπιστὴν πρὸς τὸν ῥάπτῃν μὲ τὴν διαταγὴν ἀμέσως ν' ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοῦ καταστήματός του τὸν αὐτοκρατορικὸν ἀετὸν. Ὁ μωρὸς Ἰταλὸς ὅμως, ὅστις ἴσως δὲν θὰ ὑφίστατο τίποτε, ἀν' ἀμέσως ἔσπευδε νὰ ζητήσῃ συγγνώμην, ἀνηνέχθη κατὰ κακίην, φαίνεται, συμβουλήν καλοῦ τινος φίλου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς αὐλῆς, διαμφοβητῶν τὸ δικαίωμα τοῦ Τσάρου τοῦ ν' ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοῦ καταστήματός του τὸν ἀετὸν, ἐπειδὴ δὲν ἔγινεν αὐτοκρατορικὸς προμηθευτὴς ὑπὸ τοῦ νῦν μοναρχοῦντος, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ προκατόχου του. Συνέπεια τούτου ἦτο διαταγὴ πρὸς ὑπερορίαν, ἥτις ἀμέσως θὰ ἐκτελεσθῇ ὅμα ὡς ὁ ῥάπτης ἀναλάβῃ ἀπὸ τῆς νόσου του.